

ת"פ 52488/09/16 - מדינת ישראל נגד יוספי אלעד לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52488-09-16 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 157515/2015

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
יוספי אלעד לוי

ב"כ המאשימה: עו"ד נור אבו גוש

ב"כ הנאשם: עו"ד יעקב קמר, עו"ד מירב זמין

החלטה

1. לפני בקשה לפסלותי מלשבת בדין בעניינו של הנאשם.

2. ביום 2.2.17 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב האישום בעבירות זיוף מטבע פשוטה וניפוק מטבע מזויפת. באותו מועד הוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, ונעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם, אשר ביקש כי התסקיר יתייחס גם לאפשרות ביטול הרשעתו של הנאשם וסיום ההליך בקביעת אשמה ללא הרשעה.

3. שמיעת הטיעונים לעונש נקבעה תחילה ליום 19.6.17 ונדחתה, לבקשת שירות המבחן, ליום 12.9.17.

ימים מספר לפני הדיון התקבל תסקיר שירות מבחן, אשר המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם בשל גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, רצונו להשתלב בטיפול ועל מנת שלא לפגוע בעתידו המקצועי.

4. ביום 12.9.17 נשמעו הטיעונים לעונש, במהלכם עתר ב"כ הנאשם לביטול ההרשעה, בין היתר על רקע הטענה שנזכרה גם בתסקיר שירות המבחן, לפיה מעסיקו של הנאשם הוא זכיון של מפעל הפיס והרשעה עלולה לפגוע בהמשך העסקתו של הנאשם על ידי הזכיון, שכן הזכיון התחייב אל מול מפעל הפיס שלא להעסיק אנשים בעלי רישום פלילי.

5. כפי שעולה מתוך טענות ב"כ הנאשם בבקשת הפסלות, ומתוך הבקשה שהוגשה ביום 17.9.17, במהלך הדיון שאלתי את ב"כ הנאשם האם הוא מבקש להגיש את הסכם העסקתו של הנאשם או את הסכם הזכינות המבסס את טענתו. ב"כ הנאשם הודיע, כי ההסכם מצוי ברכבו של הנאשם בחנייה, וביקש הפסקה על מנת להביאו. לנוכח העובדה כי באותו יום נקבעו דיונים רבים נוספים, לא ראיתי לערוך הפסקה בדיון, אך בהחלטתי קבעתי, כי גזר הדין יישמע ביום 25.9.17 וכי ב"כ הנאשם רשאי להגיש לתיק בית המשפט את ההסכם.

6. עד לתום יום הדיונים שחל ביום שלישי בשבוע, 12.9.17, לא הוגש דבר. אף לא למחרת היום ולא ביום שלאחר מכן. משכך, ומשעה שלא ניתנה הוראה על הגשת ההסכם אלא רק אפשרות להגישו, ניגשתי למלאכת שקילת הטענות וכתביבת גזר הדין. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי כי יש מקום לקבל בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ובהחלטתי מיום 17.9.17 הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם ולשם כך אף נדחה מועד השמעת גזר הדין. החלטה זו נשלחה לצדדים סמוך לאחר השעה 9:00 באותו היום.

7. ביום 17.9.17, סמוך לאחר השעה 12:00, הגיש ב"כ הנאשם הודעה ובקשה לבית המשפט בה נטען, כי עיון בהסכם מלמד שהנאשם אינו רק מועסק על ידי זכיון מפעל הפיס, אלא שהוא זכיון בעצמו, כי הגם שקצינת המבחן ראתה בעצמה את ההסכם, היא כתבה בטעות בתסקיר שהנאשם הוא "עובד" ובשל כך נטען גם בבית המשפט כי מדובר בעובד ולא בזכיון, והתבקש ביטול ההחלטה על הכנת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. לבקשה צורף ההסכם. ביום 27.9.17 הגיש ב"כ הנאשם בקשה למתן החלטה בבקשתו ובאותו היום ניתנה החלטה, לפיה עיינתי בהסכם ומצאתי להותיר את החלטתי על הכנת חוות דעת הממונה על עבודות השירות על כנה.

8. ביום 3.10.17 הוגשה בקשת הפסלות. ב"כ הנאשם פירט טענותיו בכתב ובעל פה במהלך הדיון שהוקדש לשמיעת טענות אלה, ועיקרן כי כבר במועד שמיעת הטיעונים לעונש (12.9.17) התגב לבו של הנאשם חשש למשוא פנים של בית המשפט, אשר התחזק לנוכח העובדה כי בית המשפט אפשר לנאשם להגיש ראייה נוספת, אך לא המתין להגעתה טרם החליט בעניינו וכי יש בכך כדי ללמד על כך שבית המשפט חרץ את דינו של הנאשם טרם הסתיימה שמיעת טענותיו.

9. דין הבקשה להידחות. ההחלטה על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות היא החלטה דיונית הנוגעת לניהול ומשפט, וככלל אין בה כשלעצמה כדי להצדיק פסלות השופט, אלא במקרים נדירים ויוצאי דופן (ראו ע"פ 1988/94 **בראון נ' מדינת ישראל** (פ"ד מח(3) 608), שמקרה זה אינו נמנה עליהם.

10. שמיעת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 12.9.17. במועד זה היה על הצדדים להצטייד במלוא הראיות שביקשו להגיש לבית המשפט ולהשמיע כל טיעוניהם. אף על פי כן, אפשרתי לב"כ הנאשם להגיש מסמך נוסף שלא הובא לדיון ואשר סברתי, כי יש בו כדי לתמוך בטענותיו. לא נקצב מועד להגשת הראייה, מתוך סברה כי הוא יוגש מיד בתום הדיון, סברה שהתבססה על טענתו של ב"כ הנאשם, כי ההסכם מצוי ברכבו של הנאשם החונה בסמוך לבית המשפט וכי הוא זקוק לעשר דקות הפסקה כדי להביאו. משעה שההסכם לא הוגש גם בחלוף מספר ימים ממועד הדיון, מצאתי כי הגיעה העת לשקול את טענות הצדדים ולהחליט בעניינו של הנאשם.

11. על אף האמור, גם לאחר שהוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעתו בעניינו של הנאשם, משעה שהוגש ההסכם מצאתי לשוב ולשקול את החלטתי לנוכח האמור בהסכם, ואף לנוכח השלמת הטיעון שנוספה בבקשותיו של ב"כ הנאשם, הגם שבהחלטתי אפשרתי הגשת ראייה בלבד- ההסכם עצמו, ולא הוספת טענות מעבר לטענות שהושמעו בדיון.

סברתי, כי הגם שהדבר לא נטען על ידי ב"כ הנאשם עצמו במהלך הדיון, העובדה כי הנאשם הוא זכיון של מפעל הפיס ולא רק עובד שכיר היא נתון רב חשיבות, שראוי היה להביאו בחשבון. עם זאת, אף לאחר ששקלתי עובדה זו לא מצאתי לשנות מהחלטתי המורה על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ועל כן הוריתי את שהוריתי ביום 27.9.17.

12. אין באמור כדי ללמד על משוא פנים או דעה קדומה ביחס לנאשם. אין חולק שלאחר שמיעת הטיעונים לעונש תפקידו של בית המשפט הוא לגבש את עמדתו וכך נעשה. לנאשם ניתנה אפשרות לשטוח את מלוא טענותיו וראיותיו במהלך הדיון שנקבע זמן רב מראש, ואף ניתנה לו הזדמנות נוספת להוסיף ראייה לאחר הדיון. הראייה לא הוגשה תוך זמן סביר, ואף משהוגשה באיחור נשקלה במלוא כובד הראש ונשקלה בשנית עמדתי לנוכח ראייה זו, אך לא ראיתי לשנותה. התייחסותי לראייה לגופה תפורט במסגרת גזר הדין ולא במסגרת דיונית זו.

13. לנוכח האמור לעיל הבקשה לפסלות שופט נדחית.

14. הממונה על עבודות השירות יגיש חוות דעתו בעניינו של הנאשם עד ליום 30.11.17.

15. גזר הדין יושמע ביום 4.12.17 בשעה 8:50.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים ולממונה על עבודות השירות.

17. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ח, 07 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.